దీపం బుడ్డి

అలవర్తి వెంకటసుబ్బారావు

రామయ్య, ఒక సామాన్యరైతు. పదెకరాల సుక్షేత్రమున్నది. ఒక పెంకుటిల్లు వున్నది. ఆ పెంకుటింట్లో, చీకటిపడగానే ఒక కిరసనాయిల్ బుడ్డి వెలిగించి పెడతాడు. ఆ బుడ్డిముందు కూర్చుని రామదాసు కీర్తనలు చదువుకుంటూ వుంటాడు. అందువలన ఆ బుడ్డికిగూడ ఛాలా రామదాసు కీర్తనలు కంఠస్థమైనాయ్!

రామయ్య, ఎలానైతేనేం కష్టపడి సంపాదించి మొత్తం 16 ఎకరాలు జేసి, తను కాస్తా యీలోకం విడిచి మరోలోకం చేరుకున్నాడు. ఆ తరువాత ఆ 15 ఎకరాలకు రామయ్యకొడుకు జగన్నాథం అధిపతి అయ్యాడు.

జగన్నాథం జల్సారాయుడు. కన్నుమిన్నుగానక తిరుగుతాడు. తండ్రి చనిపోవడం, ఆస్థి చేజిక్కడం ...అతను ఆడింది ఆట! పాడింది పాట!! అయింది. వెంటనే పెంకుటిల్లు పడకొట్టించి చిన్న 'డాబా' వేయించాడు. కరంట్ పెట్టించాలనుకున్నాడు. అనుకున్నదే తడవుగా వైరింగ్ చేయించాడు. ఇంజనీరుగారికి ఆర్డర్ కోసం అప్లికేషన్ పెట్టాడు.

హకల్ బెరిపిన్
వెల 2-0-0
పోస్టుఖర్చు ప్రత్యేకం.
ఆంధ్ర గ్రంథమాల,
మద్రాసు-1.

ఈ విషయం తెలిసినప్పటినుంచీ కిరసనాయిల్ బుడ్డి దిగులు పడసాగింది, ఇక తన నెవ్వరూ సరిగా చూడరు కాబోలునని.

కాని, ఆ రాత్రి ... జగన్నాథం భార్య జానకమ్మ "ఏమండీ! ఎందుకండీ బోలెడుఖర్చు? కరంటు లేకపోతేనేం? యీ కిరసనాయిల్ బుడ్డి కాంతి చాలదా మనకు?" అని, తనను బలపరుస్తూ భర్తతో అంటూ వుంటే, కొంచెం ఉత్సాహంతో, తన ప్రతిభను వెల్లడించేలా కిరసనాయిల్ బుడ్డి ఒక ఎగురు ఎగిరింది. "ఛీ! ఛీ! యీ బుడ్డితో ఎలా గడపటం! చూడు ... ఎలా ఎగిరెగిరి పండుతుందో! అలా ఎగిరెగిరి చివరకు ఆరిపోతుంది. కాకపోయినా, కరంటువుంటే రేడియో ... ఫ్యాన్ అన్నీ పెట్టుకోవచ్చు" అన్నాడు జగన్నాథం. "పైపెచ్చు అదొకఖర్చా? ఎందుకుస్వామీ యీ పనికిమాలిన దండుగలు!" అని జానకమ్మ ప్రాధేయపూర్వకంగా అడుగుతుంటే, "పిచ్చిదానా! కరంటుతోనే వంటగూడ చేయవచ్చు. అప్పుడు పచ్చిపుల్లలు పొయ్యిలో పెట్టి పొగతో వేగలేకపోవడం ఏమీ వుండదు" అన్నాడు జగన్నాథం!

ఈ మాటలతో జానకమ్మగూడ మెత్తబడింది. అవును మరి, రోజూ పొయ్యిదగ్గర పొగలో ముక్కు చీదుతూ, చెంగుతో కళ్లు తుడుచుకుంటూ కూర్చోవడమేనాయె! పొయ్యినిండా కిరసనాయిల్ పోసినాగాని ఆ పచ్చికట్టెలుమండుతాయా? చస్తాయా?

"సరే! కానివ్వండి ... వద్దంటే మాత్రం వూరుకుంటారు గనుకనా?" అంటూ జానకమ్మ తెలివిగా తన అంగీకారాన్ని తెలియజేసింది. జానకమ్మగూడ దిగజారిపోవటంతో, కిరసనాయిల్ బుడ్డి తన దురవస్థకు ఏడ్చిఏడ్చి నీళ్లన్నీ కారిపోగా గమ్మున ఆరిపోయింది...

* * *

డాబాయింటికి కరంటు ఇచ్చారు. ఇప్పుడు ప్రకాశవంతంగా యింట్లో లైట్లు వెలుగుతున్నాయ్! రేడియో మ్రోగుతుంది. ఫ్యాన్ తిరుగుతుంది. కరంటు పొయ్యిమీదనే వంట జరుగుతుంది.

కిరసనాయిల్ బుడ్డి మూలకుపోయింది. ముసుగు తన్నింది. పాపం! ఏడ్వడానికిగూడ కన్నీళ్లు లేవు.

ఒకరోజున ఇంట్లో ఫ్యూజుపోయింది. ఆనాడు మూలనున్న కిరసనాయిల్

బుడ్డి వెలికి దీశారు. వెలిగించారు. కిరసనాయిల్ బుడ్డి యించుక ఆనందించింది. కాని యింతలో ఫ్యూజు వేయడానికిగాను కరెంటు పనిమనిషి వచ్చాడు. బుడ్డిని చేతిలోనికి తీసికొని ఏఫ్యూజుపోయినది చూస్తున్నాడు. "ఈఫ్యూజు వెయ్యకు! నాబ్రతుకు నన్ను బ్రతుకనివ్వు!" అనిబుడ్డిఅతడ్ని బ్రతిమలాడింది. కాని, అతడా మాటలను లెక్కించక ఫ్యూజు వేసి వెళ్లాడు.

మళ్ళీ కిరసనాయిల్ బుడ్డిబ్రతుకు మామూలే! అమూలే!!

గత్యంతరంలేక, చివరికి వాన దేవుడ్ని గూర్చి తపస్సు చేసింది కిరసనాయిల్ బుడ్డి. ఎందుకంటే! వాన వస్తే కరంటు ఆపు జేస్తారుగదా! అప్పుడైనా తిరిగి తన ముఖం చూస్తారుగదా!

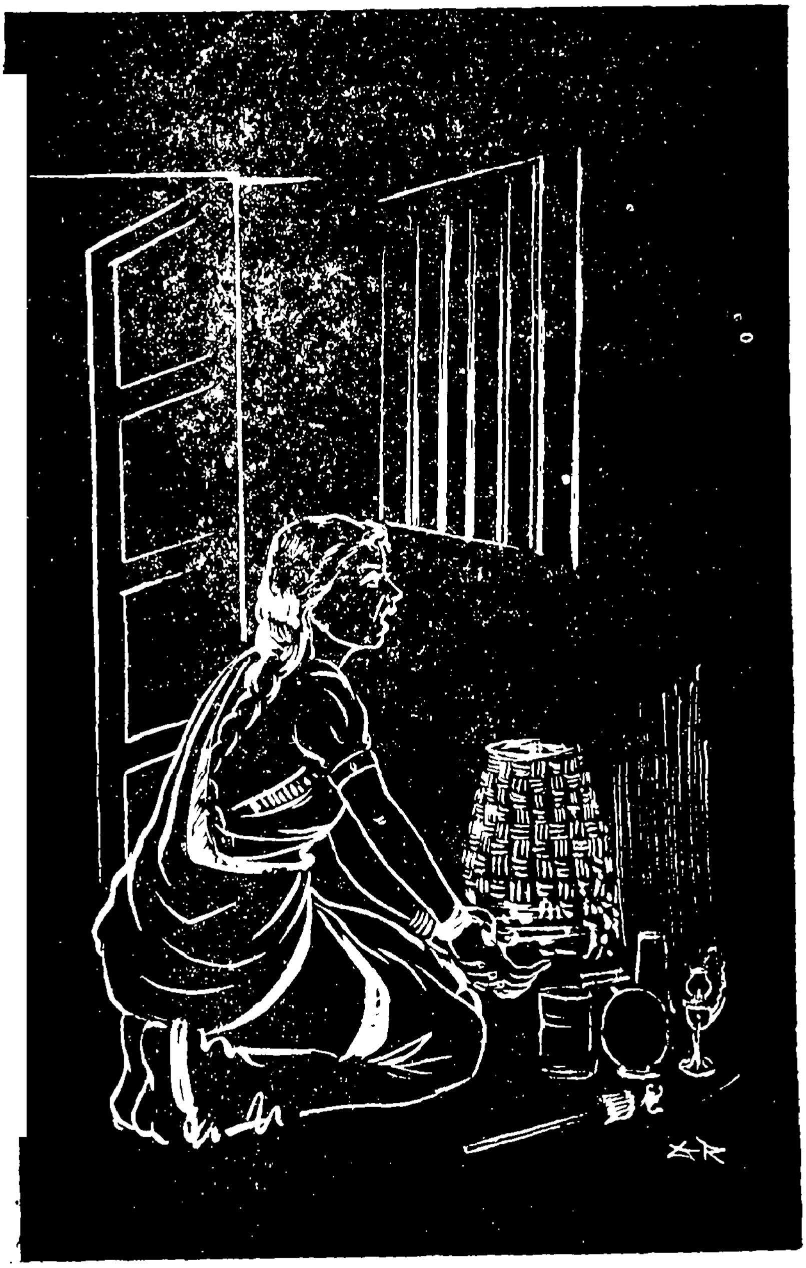

బుడ్డి తపస్సుకు మెచ్చి, వాన దేవుడు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. వర్షం జోరుగా కురుస్తోంది. లైట్లన్నీ ఆరిపోయాయ్! జగన్నాథం, యింట్లో కేకలేస్తున్నాడు, "జానకీ! ఆ మూలనున్న కిరసనాయిల్ బుడ్డి వెలిగించవే!" అని.

తనకు ఏ అవకాశం కావాలని తపస్సు జేసిందో, ఆ అవకాశం రానే వచ్చింది. కాని, చీకట్లో వారి ఆరాటం చూచినకొలది, వారినలా చీకట్లోనే చిందులు వేయించాలనుకున్నది కిరసనాయిల్ బుడ్డి. ఇంకా మూలకు నక్కింది.

జానకమ్మ బుడ్డికోసం మూలకు చెయ్యిపెట్టింది మూలనున్న తేలు కుట్టింది. ఇంకేం! ఒక్కసారిగా కెవ్వున కేక వేసింది. "ఏమి టేమిటి?" అంటూ జగన్నాథం పరుగున రాబోయి, దారిలో కుర్చీ తగిలి పడిపోయాడు.

ఇంతలో వర్షం తగ్గింది. లైట్లు వచ్చాయి, జానకమ్మ బాధకూడ తగ్గింది. జగన్నాథానికి దెబ్బ తగుల లేదులెండి!

జానకమ్మ, గబగబా వెళ్ళి కిరసనాయిల్ బుడ్డి, తీసుకొ[illegible] "దీని కోసం వెళ్ళితేనే తేలుకుట్టింది. [illegible]ధ వది! ఇది యిక మన యింట్లోనే వుండగూడదు" అంటూ కసికొద్దీ విసురుగా పెంటకుప్పల్లోకి విసరి వేసింది. ఆ దెబ్బకే కిరసనాయిల్ బుడ్డికి ప్రాణం పోయింది. ★